

NGƯỜI ĐI GIEO

Thanh Chương

1. Người đi gieo nơi nơi khắp đồng ruộng. Hạt giống tung rơi

2. Người gieo mang tin vui đi truyền rao. Vượt qua bao chông

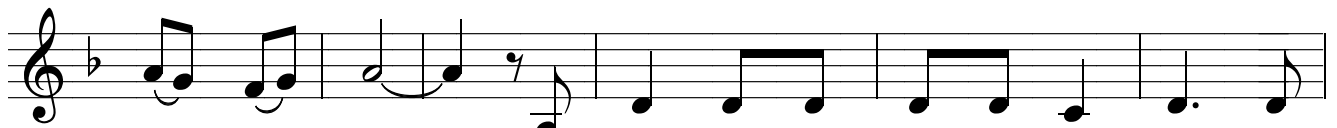
rơi trong màn sương. Thân lao khổ mắt ướt lệ vương

gai nơi đèo cao. Hay rừng sâu hang cốc miền sơn

vương. Lúc ngặt nghèo liều chết bảo toàn công. Nhiều nỗi khó

khê. Nơi thị thôn biển cả hay đồng quê. Mở lối Nước

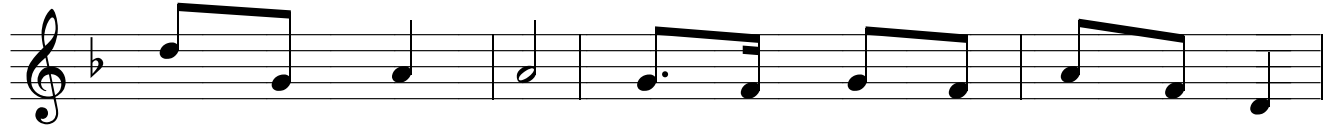
nguy chực đón. Từ xưa ai đi gieo bao lời kinh Chờ

Chúa trị đến. Trần gian đâu dung tha cho hiền nhân. Đòn

mong cho tin yêu sẽ nảy sinh. Gương hùng anh nơi

roi với sắt thép sát hại thân. Đem hận thù ra

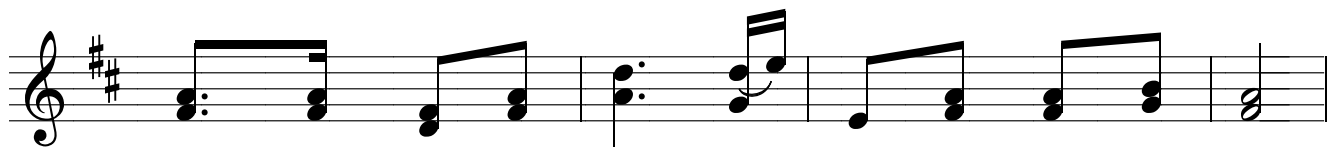
pháp trường không nao. Đem toàn thân làm chứng cho lời

đôi đầu yêu thương. Đem phù hoa lôi kéo lòng vàng

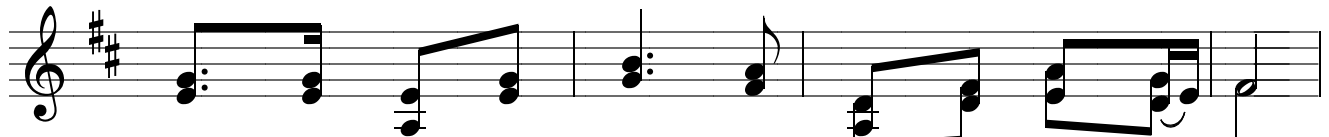

rao. Dòng máu tin trung tuôn trào.

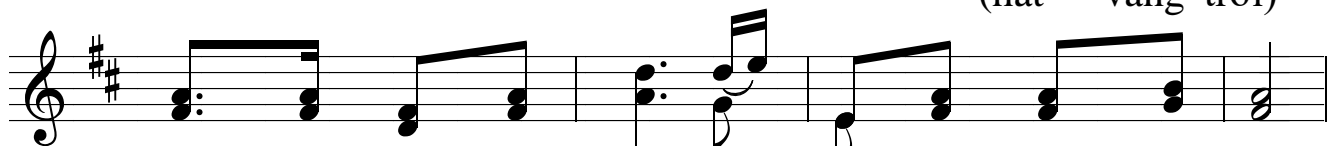
son. Dạ đảng tin trung không sòn.

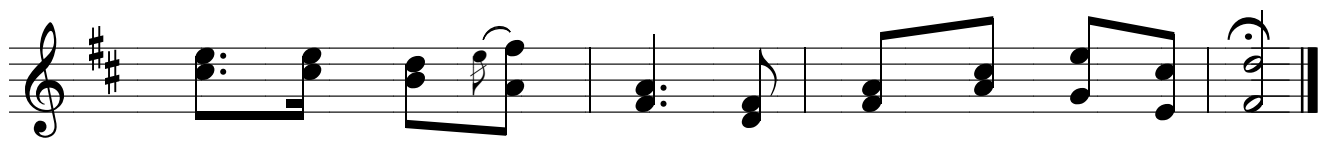
Nay mùa gặt đã tới lúa vàng reo trong nắng tươi.

Xôn xao về hợp hoan. Chim đàn mừng ca mùa mới.
(hát vang trời)

Thánh Tử đạo Việt Nam đã làm vinh danh Chúa Trời.

Nay hát ca khải hoàn và hưởng vinh phúc đời đời.